

Jánoshidai Híradó

Önkormányzati lap

XXV. évfolyam
4. szám
2022. december
150 Ft
Polgármesteri
Hivatal

*Jánoshida Község Önkormányzata nevében
békés, boldog karácsonyi ünnepeket kíván
Eszes Béla polgármester*

Adventi készülődés

Az „Ez a hely a tiéd” Egyesület „világító adventi kalendáriumot” hozott létre a csokis adventi kalendárium mintájára, melynek lényege, hogy december 1 és 24 között minden nap másnak a kidíszített ablaka világít, a díszítők között előzetesen kiosztott, titkos sorszámok alapján. Az ablakdíszben meg kellett jeleníteni a sorszámot is, hogy végül Szenteste és a karácsonyi ünnepnapokon egyszerre világíthasson majd az összes ablak.

Hogy melyik napon hol található a sorszámmal ellátott kidíszített világító ablak, az meglepetés, mert azt a „vadászoknak” kell a faluban megkeresniük, lefényképezni és feltölteni a képet egy erre a célra létrehozott facebook-csoportba, melynek neve: **Adventi ablakok Jánoshidán.**

Mivel Jánoshida területe elég nagy ahhoz, hogy csak úgy sétálgatva megtaláljuk a soron következő ablakot vagy ablakokat, ezért minden reggel megadjuk, melyik utcában találják a „vadászok” az aznapi kinyitandó ablakokat.

A kezdeményezésre több mint 80 meghívót küldtünk ki elsősorban egy egyesület tagjainak, illetve olyan családoknak, akiről feltételeztük, hogy szívesen részt vennének ebben az eseményben. Nagy örömeinkre gyorsan gazdára találtak a sorszámok, sőt, több napon 2-2 ablak is ünnepi díszbe öltözött., így összesen 37 ablak fog majd világítani a karácsonyi ünnepekben! Az ablakvadászatot a 2. héttől kezdve azzal tettük izgalmasabbá, hogy egy rövid kis versikébe rejtettük el az aznapi címet vagy címeteket - köszönhetően lelkes rímfaragónknak, Baranyi Brigittának, illetve azoknak az ablaktulajdonosoknak, akik a díszítés mellett még erre is vállalkoztak.

A „vadászok” kedvét és lelkesedését pedig azzal igyekeztünk felkelteni, hogy közöttük versenyt hirdettünk: aki a két ünnep közötti időszakig a legtöbb ablakról feltölti a fotót, értékes jutalomban részesül! Érdemes

tehát csatlakozni a facebook-csoporthoz, végigjárni a világító ablakokat és feltölteni a fotókat (egyszerre akár többet is)!

Reméljük, hogy hagyományt teremthetünk ebből a kezdeményezésből! Köszönjük mindenkinek, aki elfogadta a felkérésünket, és elkészítette az ablakdekorációt, esetenként meg is vendégeli a „vadászokat” - akik közül néhányan igen lelkesek! Szívmelengető látni, hogy többen családotól járják esténként a falut, jó érzés hallani, hogy reggelente már alig várják a versikét, délután pedig az 5 órát, hogy útnak indulhassanak! Köszönjük az építő jellegű kritikákat is!

Várjuk közösen a karácsonyt, tegyük szebbé Jánoshidát, hozzunk fényt a sötétségbe KÖZÖSEN, mert EZ A HELY A MIÉNK!

December 15-én csütörtökön délután került megrendezésre a fénygyűjtési ünnepség a piac előtti téren. Sajnos az időjárás nem kedvezett a rendezvénynek, de a szitáló eső ellenére is szép számban összegyűltünk és néztük meg közösen az óvodások előadását majd a Hídi Népdalkör, az Aranytorkú Férfikar és az iskolai kórus közös műsorát.

Az ünnepségen Bózsó Mihály kihirdette „A népmesék világa” pályázat eredményeit is:

A rajzverseny 1. helyezette Mága Máté 2. osztály, 2. hely Molnár Rita 1. o., 3. helyezettek Czibak Luca 4. o. és Rafael Lili 2. o.

A mesemondó verseny különdíjasa a 6. osztályos Kökény Rebeka lett, osztálytársa, Nagy Gréta pedig különdíjat kapott A szerencsés leányka című meséjéért, melyet a következő oldalon közlünk. Gratulálunk a gyerekeknek!

Adventi készülődés

Nagy Gréta: A szerencsés leányka

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy leány, akinek édesanyja korán meghalt és édesapja egy gonosz aszszonyt vett feleségül. A mostohának volt két ugyanolyan semmirevaló leánya, mint ő. A két lusta kisasszony egész álló nap ugráltatta a mostoha-testvérüket. Egy nap a férj elment dolgozni késő estig, így a leány a mostoha anyjával és két mostohatestvérével maradt.

-Eredj te leány, takarítsd ki a kályhát, hogyha édesapád hazaér be tudja gyújtani! – mondta mogorva hangon a mostoha.

A leány nem tehetett mást, hát nekiállt takarítani. Már három órája megállás nélkül takarított, amikor így szóltak a mostohatestvérek:

- Eredj, főzz ebédet, már éhesek vagyunk!

A leány már megelegette, hogy rajta kívül mindenki csak lopja a napot, és csak ő dolgozik, hát így szólt:

- Elég volt már az állandó szolgamunkából, ha éhesek vagytok, akkor készítsetek magatoknak ebédet. Te pedig mostohám viselkedj úgy, mint egy feleség! Drága édesapám egész álló nap dolgozik miattatok, és még engem is úgy kezeltek, mint egy cselédet.

-Hogy mersz így beszélni velem, te szemtelen leány? A helyedben csendben maradnék, mert ez az én házam, és én parancsolok! – mondta a mostoha.

- Maga kegyetlen boszorkány! Nem kell nékem kétszer mondani, hogy elmenjek ettől az átok- verte háztól!

Miután a leány ezt elmondta, összeszedte kevés holmiját, és elindult édesapájához, hogy elbúcsúzzon tőle. Mostohájától és két leányától búcsúzás nélkül elviharzott. Útnak indult édesapájához ahova három óra hosszú séta után megérkezett.

-Hát te édes jányom?- szólalt meg csodálkozva az apa.

-Drága édesapám, eljöttem hazulról, nem bírtam tovább együtt élni ezzel a három boszorkánnyal, és úgy döntöttem, szerencsét próbálok.

-Rendben, édes leányom, itt az uzsonnám, amit reggel csomagoltál nékem, neked nagyobb szükséged lesz rá a hosszú út alatt. Vigyázz magadra és légy szerencsés! – mondta az apa és átölelte leányát.

-Köszönöm, ígérem, vigyázok, és amint lehet, visszatérek hozzád!

A leány elköszönt és útnak indult. Ment, ment mendegélt, már útja hetedik órájában járt, egyszercsak megéhezett, leült egy terebélyes fa alá, és nekilátott vacsorájának. Azon töprengött, mi lehet az édesapjával. Miközben evett hirtelen a szemben lévő fából nagy fény szűrődött ki. Elvakította, mint a Nap, majd elhalványult és egy tündér lépett elő belőle, aki így szólt:

-Szervusz, drága leányom, látom dolgoz, szorgos és kedves menyecske vagy. Hosszú utat tettél meg, hogy elérkezz hozzám.

-Hát te ki vagy, és mért pont velem vagy ilyen kedves és barátságos? – kérdezte a leány.

-Én egy tündér vagyok, és azért vagyok ilyen veled, mert végig követtem utad, és elhatároztam, hogy elvezetlek téged Gyémánt király városába, ahol meglelheted leendő férjed és boldog életed lesz. Természetesen csak akkor, ha beleegyezel!

A leány igent mondott, és elmentek Gyémánt király városába, ahol egyből szemük elé tárult egy több százezer gyémánttal kirakott gyönyörű palota. A lányka csak ámult és bámult. Beléptek a kilenc kapu közül a harmadikon. Ahogy

beléptek egy gyönyörű trónteremhez vezető folyosóhoz értek, és szembe találkoztak a királlyal és a fiával, akik már várták őket.

-Szervusz, édes lányom, már vártunk Téged! Férjhez adlak téged az én fiamhoz, de lenne egy kikötésem. – mondta a király.

-Drága királyom őszinte szeretetből hozzámegegyek fiadhoz, bármit is kell, teljesítem! – mondta a leányka.

-A feladatod annyi lenne, hogy az esküvői ruhád te magad kell, hogy megvarrd. Olyat, amelyet kislány korodban álmodtál. Az összes eszközt megtalálod a palota kilencedik szobájában.

A király ezt a kikötést szabta. A leány örömmel beelegyzett, és fel is rohant készíteni az álomruháját. Eközben a király, királyfi és az alattvalók mind készültek az esküvőre. A leendő királykisasszony pedig csak varrt és varrt, majd hét napi munka után elkészült a ruhája. Lement a leendő férjéhez, aki így szólt:

- Most már minden készen áll!

-Kérlek, küldj egy levelet édesapádnak, hogy mához egy hétre megesküszünk! –mondta a királyfi.

A leány elküldte a levelet, ami három nap után megérkezett édesapájához, aki olyan örömben tört ki, hogy mindent és mindenkit otthagyt és elindult a lányához. Az esküvő napjára meg is érkezett az apa, aki így szólt lányához:

-Drága lányom, áldásomat adom rátok, legyetek egy életre boldogok!

Megkezdődött az esküvő ahová a lány a gyönyörű ruhában bevonult, világosbarna haja csak úgy csillogott a kristályok fényében. A szerelmesek örök hűséget fogadtak egymásnak és hét nap és hét éjen át mulattak.

Azóta is kitörő boldogságban élnek a Gyémánt kastélyban és uralkodnak a város felett. Ha nem hiszed, hát járj utána!

A Jánoshidai Kárpit Társulat a Faluszínház kereteink belül nagy sikerrel adta elő december 16-17-én Csiky Gergely: A jó Fülöp című vígjátékát. A pandémia miatt két évet kellett várunk a helyi színjátszók újabb előadására, de megértte! A két napon összesen 261 néző szórakozott önfeledten a Tóthné Eszes Éva által rendezett darabon.

Ha valaki lemaradt az előadásról, figyelje a hirdetéseket, mert januárban újabb előadást tervez a társulat Jánoshidán illetve a környező településekre is szeretnék elvinni a darabot.

Anyakönyvi hírek

Gólyahír

Orsós Noel Olivér
(Gulácsi Eleonóra)
Kádár Eszter
(Kiss Nikolett)
Szabados Maximilián
(Sinkó Szabina)
Kovács Áron András
(Fehér Vivien)

Búcsúzunk

Berkó Béláné (Révész Julianna) 89 év
Erdei Katalin 62 év
Sándor Ferenc 74 év
Gazsi Béláné (Ficzere Rozália) 73 év
Kun János 86 év
Eszes Sándorné (Eszes Rozália) 68 év
Petró-Vajkó Ferenc 66 év

EMLÉKEZÉS

Fájó szívvel emlékezünk
id. Vámos Mihály
halálának 1. évfordulójára.

*„Addig vagy boldog, míg van aki szeret,
aki a bajban megfogja a kezéd.
S hogy milyen fontos volt ő neked,
csak akkor érzed, ha nincs már veled.”*

Szerető családotd

Köszönetnyilvánítás

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak
a kedves rokonoknak, barátoknak, szomszédoknak,
ismerősöknek valamint
a Jászberény Rendőrkapitányság dolgozóinak, akik

Majercsik István

temetésén részt vettek, sírjára koszorút, virágot helyeztek,
részvétnyilvánításukkal fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.
Külön köszönet Bata Ambrus őrnagy úrnak a megható búcsúztatásért.

A gyászoló család

Korunk átlagemberének életében a néhány, szokásból megtartott, nagy ünnepnap az a kevés alkalom, amikor eszményeket követ. Újévkor a fejét csóválja, vagy érzélgősen sóhajtozik az élet mulandósága, a rohanó idő miatt, a húsvétot és pünkösdöt a tavasz ébredése, az újjászületés ünnepeként ünnepli, mind-szentek napján meg kilátogat a temetőbe. Karácsonykor pedig megajándékozza magát néhány pihenő-nappal, vesz a feleségének egy új ruhát, a gyerekeinek meg néhány játékot. Sokan kissé rezignáltan osztoznak a kicsik örömeiben; fájdalmas gyermekkori emlékekkel szemlélik a csillogó karácsonyfát, és megajándékozott, boldog gyermekeik láttán ezt gondolják: örvendeztetek csak, és élveztetek a boldogságot, az élet nemsokára úgyis megfoszt benneteket minden örömtől és ártatlanságtól.

(Herman Hesse)

*Karácsonykor az ember
mindig hisz egy kissé a csodában,
nemcsak te és én, hanem az
egész világ, az emberiség,
amint mondják, hiszen
ezért van az ünnep, mert
nem lehet a csoda nélkül élni.*

Márai Sándor

*A Polgármesteri Hivatal
valamennyi dolgozója
és a Jánoshidai Híradó
szerkesztősége nevében
kívánunk mindenkinek
békés, boldog karácsonyt
és
eredményekben gazdag új
évet!*

Hírek az óvodából

Minőségirányítási tevékenységeink

A pedagógus életpálya különböző szakaszai az intézményünkben dolgozó pedagógusok közül ebben az évben **Hudra Henrietta** óvodapedagógust érintette, kinek **minősítésére** október 4-én került sor. A meglévő szakmai évek lehetővé tették számára, hogy portfólióját feltöltve kérje a Pedagógus II. fokozat elnyerését. Henike lelkiismeretes, munkája iránt nagyon elkötelezett óvodapedagógus, aki szakmai téren magas szinten képviseli óvodánk Pedagógiai Programjának szellemiségét, értékeit és erről már több szakmai bemutató foglalkozáson számot adott. Erre a megmérettetésre is nagy szorgalommal, a tőle megszokott igényességgel készült, melynek eredménye egy nagyon szép, és sikeres nap volt. A Katica csoportban szervezett tevékenysége elvarázsolta a kicsiket, de a minősítő bizottság tagjait is. A portfólióvédés során prezentálhatta szakmai munkájának sokoldalúságát, az intézményben ellátott feladatait, személyiségét, hivatása iránti szeretetét, elkötelezettségét. Az eredményes minősítő vizsgájához szeretettel gratulálunk, kívánunk jó egészséget és szakmai életében további sok sikerélményt!

Novemberi hónapban is külső ellenőrzés helyszíne volt óvodánk, a már többször elhalasztott **vezetői tanfelügyeleti** látogatásra került sor. A vezető beosztású pedagógusok tanfelügyeletének a vezetői munka értékelése mellett célja a pedagógiai tevékenység vizsgálata is, így az egész intézmény tevékenységének az ellenőrzése. A vezetői tanfelügyelet szakértői november 14-én látogattak intézményünkbe, akik Szentestről, illetve Mezőtúrról érkeztek. Nagy örömünkre szolgált, hogy intézményünk felszereltsége, esztétikája nagyon megtetszett a bizottság tagjainak. Megismerve dokumentumainkat, a fenntartó képviselőjében Eszes Béla polgármester úrral, majd a vezetőség tagjaival készült interjú alapján megállapították, hogy szakmailag jól működő, a vezetői elvárásrendszer szempontjainak megfelelő szakmai munka folyik intézményünkben. Kiemelték intézményünk inkluzív szemléletét, gyermekközpontú nevelési attitűdjét, dokumentációs rendszerét, az intézményi célok elérését támogató kapcsolatrendszer hatékony működtetését. A vezetői tanfelügyeletet két folyamat követi, az intézményi önértékelés majd az intézményi tanfelügyelet, melyre jövő évelején kerül sor.

Bóta Mizsei Ilona

Szarvasi kirándulás

Ahogy elkezdődött a 2022/23-as nevelési év az óvodában, október 5-én a nagycsoportos korú gyermekek részére kirándulást szerveztünk az Állatok Világnapja alkalmából. Az

úticél Szarvas volt, ahol eltöltöttünk néhány órát a Mini Magyarország piciny épületei között; megtekintettük hazánk épületeinek, várainak, templomainak kicsinyített másait. Hatalmas élménnyel indították útjukra a magyar nevezetességek között kanyargó kicsiny vonatokat, hallgatták a különböző hangeffektusokat és énekeltek a „Cifra palota” kezdetű dalt a hasonló elnevezésű Kecskeméti épület előtt. A sok gyönyörű helyszínt bemutató Mini Magyarországot hátrahagyva nagy ismeretszerző sétát tettünk a Vadasparkban, ahol számos hazánkban honos állattal találkozhattunk. Számtalan élménnyel gazdagodva, jó kedvvel, fáradtan térünk haza erről a kirándulásról, ahol a hosszú utazás alatt már elhangzott a kérdés: „Óvó néni mikor jövünk el újra?”.

Tóth Gabriella

Jeles napok az óvodában

Rendszeres és visszatérően igyekszünk minden alkalmat megragadni a közös ünnepek és hagyományok kialakítására a gyermek fejlődése, az óvoda-család kapcsolatának erősítése, valamint a közösségi nevelés érdekében. A közös készülődés szempontjából kiemelt jelentőségűek a közös ünnepek és népi hagyományokra épülő ünnepi szokások megismertetése, alakítása - közösen a szülőkkel. Szeptemberben a Népmese Napja, októberben a Töklámpás parádé, novemberben pedig a Márton napi vendégváró nap megrendezésével kívántuk a közösségi életet alakítani.

Ezeket a programokat a csoportokban a gyermekek életkorának megfelelő, igen gazdag tevékenységeket kínáltak az óvó nénik. A **Népmese napján** a diafilmvetítéstől a népmese dramatizálásán, bábkészítésen és a mesei elemek megelvényítésén át képeskönyv- és népi tárgyak kiállítása, vendégek előadásában mesemondás vitte közelebb a gyermekekhez a mesék világát. A Napraforgó Együttes interaktív műsorát közösen élvezhettük, mely során az Aranyászóú bárány meséje elevenedett meg a gyermekek segítségével élő, hangszeres, táncos kísérettel.

A **Töklámpás Parádé** már hagyomány óvodánkban, melynek fő programjára a szülőket is várjuk minden évben. Nagy örömünkre az idén is szép számmal készültek az otthon készített faragott tökök, melyeket még napokig csodálhattunk az óvoda előtt. A délelőtti órákban az egészséges táplálkozás jegyében a gyermekek sült tököt kóstolhattak, mozgásos ügyességi játékokon vehettek részt és nagyon színes alkotások születtek minden csoportban pl. „tökmagfa”, tökmagképek, töklámpások, díztököcskék. A gyermekek megismerkedhettek a Magyarországon elterjedt töklámpás gyűjtésének eredeti történetével is. Délután a szülők közreműködésével folytatódott a tökfaragás, a töklámpásokkal való közös kivonulást követően pedig Szűcsné Urbán Mária a Viganó Alapfokú Művészeti Iskola Igazgató-nője segítségével egy nagyon hangulatos táncház zárta a

Hírek az óvodából

programot, miközben a szülők által készített finom „tökös ételeket” kóstolhattuk sorra.

Ebben az évben második alkalommal került megrendezésre a **Márton napi vigasságokhoz** kapcsolódó programunk. Készültek szebbnél-szebb „libás” képek és produktumok a csoportokban, miközben a szülők az otthon alkotott nagyon kreatív ötleteikkel tették gazdagabbá az eseményt. A délután folyamán folytatódtak a barkácsolások, majd mindannyian együtt vonultunk kis lámpásokkal a templomba, ahol a Márton püspök történetével ismerkedhettek a gyermekek és szülők. A program zárásaként - szintén a családoknak köszönhetően - libazsíros kenyeret, savanyú káposztát és hagymát fogyasztottunk, melyet táborúzt tett hangulatosabbá.

Nagy örömünkre mindhárom programon nagy volt az érdeklődés a családok részéről, segítségükkel és felajánlásaikkal pedig még tartalmasabbá tették jeles napjainkat.

Hudra Henrietta

Megvalósult továbbképzések

Az óvoda mindig nagyon fontosnak tartotta a nevelőtestület szakmai, módszertani fejlődését, a külső-belső továbbképzéseken való részvételt. Az idén több kollégánknak is részt vett akkreditált képzéseken, melyet sikerrel végeztek el. Két kolléganő eredményesen elvégezte a „Diagnosztikus fejlődésvizsgáló Rendszer (DIFER) használata és az erre alapozott fejlesztés 4-8 éves korban” című képzést, mely jól hasznosítható a gyermekek képességeinek megismerésében. Ezen kívül a bölcsődei kisgyermeknevelők is folyamatosan fejlesztik szakmai ismereteiket, hogy munkájukat még magasabb színvonalon láthassák el és az új információk birtokában minél többet adhassanak a gyermekeknek. A külső továbbképzések mellett folyamatosan belső továbbképzéseket is szervez a nevelőtestület. A félév első továbbképzése a szabad játékokra és az óvodai életben való fontosságra irányult. A belső továbbképzés során a kollégánok interaktív módon becsatlakoztak a szakirodalmakat bemutató előadásokba és mint egy kerekasztal beszélgetés keretein belül osztották meg egymással tapasztalataikat, meglévő ismereteiket. Ezek a képzések mindig sokat adnak a nevelőtestületnek, gazdagodik módszertani kultúráságuk, bővülnek ismereteik, melyeket beépítik mindennapi szakmai gyakorlatukba.

Szeréminé Sándor Edina

Továbbképzések a bölcsődében

2018 -ban módosult a továbbképzésekkel kapcsolatos rendelet. 4 évre csökkent a továbbképzési időszak. A középfokú végzettséggel rendelkezőknek 60 pontot, a felsőfokúaknak 80 pontot kell összegyűjteni. 3 lépcsőssé vált a rendszer, kötelező, munkakörhöz kötött és szabadon választott képzésekből kell összegyűjteni a pontokat. A rendelet azt is meghatározza, hogy a 60 pontból melyikhez hány százalékot.

A mini bölcsőde kisgyermeknevelői középfokú végzettséggel rendelkeznek, ezért a 60 pont megszerzése kötelező volt számukra. A bölcsődei ellátás a szociális ágazat egyik szervezeti egysége, ezért a szociális és gyermekvédelemmel kapcsolatos képzéseken kellett részt venni. A vírushelyzet megnehezítette a személyes jelenlétet továbbképzéseken, ezért online formában szerveződtek a konzultációk. A 4 év kreditpont gyűjtése után, a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság a kisgyermeknevelők továbbképzését összegzi és további képzésre kötelezi a következő újabb 4 évre, amit a bölcsőde vezetője egy 5 éves továbbképzési tervben rögzít.

Gyenesné Darók Marianna

Óvoda – iskola átmenet megsegítése

Az óvoda-iskola átmenet kérdésköre az óvodai nevelés egyik kiemelten fontos területe. **Az iskolakészültség**, az iskolai tanulásra való alkalmasság **a gyermekek jelentős hányadánál nem éri el** a sikeres, örömet okozó tanuláshoz elégséges alapot jelentő szintet.

Iskolába lépő gyerekek régen és ma

- **Gyengébb fantáziaerővel** rendelkeznek
- **Idegesebbek**, rövidebb ideig tudnak koncentrálni, **nehezebben figyelnek, nyugtalanok** és izgágák
- Szegényebb képességeik vannak a játékhoz, ill. **szerényebb a fantáziájuk**
- **Kevésbé koordináltak**
- Jobban félnek, **aggodalmaskodnak, hajlamosabbak az allergiára** és a fertőzésekre
- Nyelvi nehézségekkel és **beszédproblémákkal** küzdenek
- **Kevésbé képesek beilleszkedni** egy csoportba
- Több **egyéni odafigyelést** igényelnek

Célunk: óvodából iskolába történő zökkenőmentes átmenet biztosítása

Az átmenet megkönnyítésének célja

- Az iskolába lépő gyermekek számára az iskolába **átlépés megkönnyítése**
- A gyermeki **személyiség megismerése**
- Az érés ideális feltételének biztosítása, az **egyéni különbségek** figyelembevételével
- A **képességek** széleskörű **kibontakoztatása**
- **Eltérő képességek** egyéni ütemű **fejlesztése**
- Az **önbizalom erősítése**
- A **szorongás leküzdése**

Az átvezető program az óvoda és az iskola szoros együttműködésével hatékonyan segíti az óvodából az iskolába kerülő gyermekek beilleszkedését. Ezt mi is nagyon fontosnak tartjuk. Az iskolába lépő gyermek új közösségbe kerül, számára ismeretlen környezethez és szabályrendszerhez kell alkalmazkodnia, kötött foglalkozási rendben kell végeznie a tevékenységeket. Ahhoz, hogy ezeknek az elvárásoknak meg tudjon felelni, el kell érnie bizonyos érettségi fokot biológiai, pszichés és szociális téren egyaránt. Az átmenet megsegítésére óvodánk jeles, hagyományörző programjainkra az első osztályosokat is meghívjuk. Pl. „A Tök jó napra!”, Márton napra, Egészségvédő napra. A közös együttlétek alkalmi, az együtt tevékenykedés is jól szolgálja az átmenet megsegítését. A két intézmény együttműködése révén megtörtént az első ismerkedés az iskolával. Az Iskolanyitogató program keretében a leendő 1. osztályos tanító nénik az iskola tornatermében mozgásos ügyességi játékokba vonták be a gyermekeket. Meglátogatják a nagycsoportos óvodásokkal az iskola első osztályosait, az új, leendő elsős tanítónők a nagycsoportosok foglalkozásain hospitálnak, szeptemberben pedig a volt nagycsoportos óvó nénik meglátogatják az első osztályt, mely az ő csoportjuk volt. Fontos, hogy a két intézmény pedagógusai erősítsék szakmai együttműködésüket, egységesen értelmezzék és töltsék meg új tartalommal az iskolaérettség kritériumait.

Gazsi Andrea

Egészségvédő hét a Jánoshidai Napsugár Óvodában (november 21-25.)

„Mit ér a kincs, ha egészség nincs”

Ahogy a hagyományainkhoz híven minden évben lenni

Hírek az óvodából

szokott, ebben az évben is november végén megrendezésre került intézményünkben az Egészségvédő hét.

Egészségünket célja, hogy a gyerekek játékos módon sajátíthassák el, hogyan kell ügyelniük az egészségükre, miért szükséges a testük ápolása, a helyes táplálkozás, a mindennapi mozgás, kihangsúlyozva a gyümölcs- és zöldségfogyasztást. Intézményi szinten minden csoportban volt reggeli torna, mézes reggeli, fogápolás.

A nagycsoportosok gyümölcssalátát készítettek. A gyerekek örömmel vettek részt az előkészületekben, megmosták a gyümölcsöket, hámozták, darabolták, szeletelték. Miután elkészültek a vitamindús saláták, mindenki meg is kóstolhatta azokat. Gyógyteákat kóstoltak, (levendula, csipkebogyó, kamilla, borsmenta) valamint ismerkedtek a birs, alma, szamóca, szilva, sárgabarack lekvár ízeivel. A nagycsoportosoknál megrendezésre került az Egészségügyi vetélkedő, amiben minden kisgyermek kiemelkedő eredményt ért el. A vetélkedőn, a csapatszellem kialakítása, játékos versengés fejlesztése magas szinten valósult meg. A gyermekek nagyon élvezték a versengést. A zsűri között ott volt Tóth Éva védőnő és Szabó Péter iskolaigazgató. A többi csoportban aszalt gyümölcsöket, gyümölcs-, zöldségleveket, gyümölcsbábokat készítettek az óvodások a szülőkkel.

Nagyon fontos kis óvodásaink részére az egészséges, egészségtelen ételek megkülönböztetése, hisz az egészséges táplálkozásról napjainkban nagyon sok szó esik. A gyermekekkel is átbeszéltük, hogy a táplálkozási szokásaikat, az életüket, döntően az egészséges, egészségtelen ételek befolyásolják. Tóth Éva védőnő ezzel kapcsolatban egy nagyon hasznos előadást tartott a szülőknek.

Az egészséges életmódra nevelés szakmai területén valósítottuk meg a projekt hetet. A téma komplexitásának megfelelően ez érinti a teljes óvodai életet, kiterjed az egészséges környezet kialakítására, megőrzésére, a helyes életmódszokások megszilárdítására, és a rendszeres mozgásra is. A projektben tervezett tevékenységek megvalósítása tudatos átgondolást, tervezést, megvalósítást igényelt a pedagógiai munkánkban. Az idén is nagy sikert aratott az ÓKO-DIVAT felvonulás, ahol most is sok, ötletes jelmezt készítettek a szülők, újrahasznosított anyagokból.

A hét végére minden csoportnak lehetősége volt a Sósobában való relaxálásra, csoportonként beosztás szerinti éneklésre, verselésre, mondókázásra. Nagy sikert aratott a táncház, a gyerekjoga és újonnan a fénytánc is, ami újdonság volt az óvoda pedagógusoknak is. Nagy feladat egy óvodás számára mindazokat a szabályokat, szokásokat elsajátítani, melyek az egészségét szolgálják.

Berkó-Csordás Judit

Mikulásvárás az óvodában

2022. december 2. és december 6.

Minden évben izgatottan várják a gyerekek, hogy megérkezzen a Mikulás az óvodába. Az Apostol együttes vezetője, Meződi József a Mikulás személyében meg is érkezett december 2-án, a délelőtti órában. Az óvoda mind az öt csoportja az udvaron és a teraszon várta a nagyszakállút. Várakozás közben Mikulás dalokat énekeltek és táncoltak a felnőttekkel együtt.

A gyermekek kíváncsian szemlélték a Mikulást, vajon mit hozott, mi van a zsákjában? Miért autóval jött? Ilyen kérdések foglalkoztatták őket, ilyen gondolatok jártak a fejükben. Minden csoport verssel és közös énekléssel köszöntötte a Mikulást, aki nagyon megdicsérte a gyerekeket. Meződi József játékokkal és édességgel kedveskedett az óvodás és bölcsődés gyerekeknek, amit ezúton is szeretnénk megkö-

szönni. Nagyon örülünk annak, hogy ebben az évben is ellátogatott az óvodánkba. Hálával tartozunk az Apostol együttes menedzserének, Csinger Ildikónak, akinek a szervező munkája nélkül ez a Mikulás ünnepség nem valósulhatott meg. Reméljük, hogy jövőre is ellátogat hozzánk az Apostol együttes vezetője, Meződi József a Mikulás személyében.

Megszólt a karácsonyi csengő, valaki a görbebotjával kopogtatott a csoportok ajtaján december 6-án. A gyerekek kíváncsian hallgatták, vajon ki lehet az, ki szólaltatta meg a csengettyűt, ki kopogtat? Örömmel vették tudomásul, hogy újra itt van az óvodában a Mikulás. A csoportokba belépő Mikulást kíváncsi szempárok figyelték, az óvónénik helytel kínálták, hiszen nagyon elfáradt a hosszú úton. A gyerekek versekkel, dalokkal kedveskedtek a Mikulásnak, akinek mindenkihez volt dicsérő szava. A szülők által elkészített csomagokat egyenként vették át a gyerekek a Mikulástól. Izgatott szempárok figyelték a nagyszakállút, vajon mit fog nekik mondani, mi lehet a csomagban, és még a nevem is tudja? Meg is jegyezték, hogy ez a Mikulás mindent tud! Amikor mind az öt csoportban kiosztotta a csomagokat, elbúcsúztunk tőle, kikísértük az óvoda kapujáig, s hosszasan integettünk neki. A Mikulás megígérte, hogy jövőre is ellátogat az óvodánkba, és mindenkinek hoz ajándékot.

Eszes Zoltánné

**„Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!”
(Wass Albert)**

**Áldott karácsonyi ünnepeket és
békés, boldog új évet kívánnak
a Jánoshidai Napsugár Óvoda
és Mini Bölcsőde dolgozói**

Hírek az iskolából

Még alig kezdtük el az idei tanévet, de máris a következőre készülünk. Elkezdődtek „Minisuli” foglalkozásaink a leendő első osztályosak részére, amit a jövőbeni tanító néni tartottak. Folytatása következik! Várjuk szeretettel az iskolába készülő óvodásokat és szüleiket legközelebb is!

Az Európai Mézes Reggeli Program keretében megismerkedhettünk a méhek nélkülözhetetlen munkájával és a méz egészségre gyakorolt jótékony hatásaival.

Idén is megrendeztük pályaválasztási szülői értekezletünket, ahol a környék középiskolái mutatkoztak be november 18-án a továbbtanulás előtt álló tanulóink és szüleik számára.

Hagyományainkhoz híven idén is megrendeztük egészségnapunkat. Fő célunk minden évben tanulóinkban az egészségmegtartó magatartásformák kialakítása. Változatos előadások és tevékenységek segítettek tanulóinkban ezen készségek kialakítását. Az alsósak egészségvédelmi, balesetvédelmi és sportfoglalkozásokon vehettek részt. A felső tagozatosak Orosz Tibor főtörzszászlós dropprevenciós előadását hallgathatták meg, majd egészségvédelmi, elsősegély,

sport és közlekedési tevékenységekben jeleskedhettek. Köszönöm a kollégáknak, tanulóinknak és az előadóknek a tartalmas programot!

Novemberi iskolagyűlésünkön visszatekintettünk az elmúlt időszak eseményeire, ismertettük házi versenyaink (hulladékgyűjtés, Halloween tökfagadás) eredményeit, átadtuk a megérdemelt jutalmakat, majd megbeszéltük a következő hetek feladatait.

Az Alzheimer Café rendezvényt folyamatosan tanulóink nyitják meg zenével, verssel. Köszönjük Szmetena Gézané Tündi néninek a zongorajáték betanítását, a felkészítést!

A II. Dr. Ondok László Sakk Emlékversenyen vett részt Kerekes-Császár Dániel, Béres Balázs, Tóth Cintia, és Szőlősi Ádám. Mindannyian ügyesen helyt álltak az erős mezőnyben, közülük Kerekes-Császár Dániel az 5. helyen végzett.

Gratulálunk mindannyiuknak és felkészítőjüknek Pécsi Rolandnak!

Halloween jegyében vetélkedők, jelmezek, játékos kreatív, ügyességi és műveltségi feladatok várták a gyerekeket, miközben tökfagadásra is lehetett nevezni. Felszabadultan és nagyon jó hangulatban tölthettük el ezt a közös délutánt! Gratulálunk a szülőknek és gyerekeknek egyaránt az ötletes tóklámpások és finomabbnál finomabb sütemények elkészítéséhez! Köszönöm a segítséget a vetélkedő lebonyolításá-

Hírek az iskolából

ban kollégáimnak. Köszönjük a sok-sok faragott Halloween tököket az osztályoknak, gyerekeknek és szüleinek. Jobbnál jobb, ötletesebbnél ötletesebb művek születtek ismét, amelyek esténként kivilágítva is megcsodálhatók voltak az iskola előtt.

Iskolai műsor keretében emlékeztünk meg az 1956-os forradalom hőseiről intézményünkben. Köszönöm minden tanulóknak és felkészítőiknek, hogy méltóképpen jelenítették meg az elnyomás ellen harcolók hősiességét!

A Mátrában túráztak alsó tagozatos diákjaink és tölthettek el egy csodaszép napot október 13-án. Többek között megjárták a Sástó, Rákóczi - forrás, Máriácska, Mátrafüred és a Bene-patak útvonalat, amely nagyon sok élménnyel és tapasztalattal gazdagította őket. Köszönöm a szervezést és a túra lebonyolítását Kurucz Éva, Kerepesiné Antal Ibolya, Lénárt Zsigmondné, Kovács Barbara és Bori Beáta kolléganőimnek!

Közhírré tétetik: Megújulva, frissen, ropegósan, új csapattal, új címmel ismét elérhető iskolánk lapja a Petőfi Pletyka. Olvassák, forgassák szeretettel!

Az Idősek Világnapján az önkormányzat köszöntötte községünk szépkorú lakosait. A rendezvényen tanulóink is szerepeltek, a 2-3. osztályosok versekkel, énekkel, a 6. osztályos Kókény Rebeka pedig egy nagyon szép verssel köszöntötte településünk nyugdíjasait, nagy sikert aratva. Köszönjük nekik, valamint felkészítőiknek a szereplést! Nagyon ügyesek voltak!

Október 15-én rendhagyó szombati tanítási napunk a pályorientáció jegyében telt tanulóink számára. Köszönjük minden vendégünknek, hogy megtisztelte iskolánkat, és bepillantást nyerhettek a gyerekek egy-egy előadás keretében az általuk végzett foglalkozás rejtelmeibe.

Köszönöm Orosz Tibor főtörzsszázászlósnak, Kerekes Dániel főtörzsrőmesternek, Serfőző Zoltán őrmesternek, Szilágyi Istvánnak, Serfőző Zsófiának, Kerekes Tiborné Zsuzsának, Jánoshida Község Önkormányzatának és a szervező, lebonyolító kollégáimnak, hogy élménnyé tették ezt a napot a gyermekek számára.

Elérkezett az ádvent, és iskolánk diákjaival együtt minden hétfőn meggyújtjuk közösen a gyertyákat és kis műsorral köszöntjük ezt az időszakot a téli szünet kezdetéig.

A Gondozási Központ hírei

„Év dolgozója”

Az idei évben is megünnepeltük a Szociális munka napját. A dolgozók döntése alapján két kolléganőnk kapta 2022-ben az „Év dolgozója” elismerést: Szöllősiné Deák Andrea és Zatkó Imréné. Mindketten 20 éve dolgozói az idősek klubjának. Lelkiismeretes, áldozatos munkájukkal, empátikus és határozott hozzáállásukkal és szeretetteljes gondozásukkal méltán nyerték el a megtisztelő címet. Mindkettőjüknek gratulálunk és kívánunk további jó egészséget, kitartást és még 20 évet az intézmény falai között.

Köszönjük az Innoven Kft. támogatását, amit a dolgozóknak ajánlott fel!

Alzheimer Café

Az Alzheimer Café tovább folytatódott... Minden hónap első péntekén várja a Faluházban az érdeklődőket, érintetteket, ahol előadást kötetlen beszélgetés követ finom sütemény, meleg tea és kávé mellett. Számos támogatást és segítséget kaptunk a működéshez. Az önkormányzat támogatása mellett a Jánoshida Községéért Közalapítvány is támogatta az előadást. Szébbnél szebb bögréket kaptunk Kökény Vilmostól, Juhász Rozáliától, Szűcs Sándornétól. Finom süteménnyel lepte meg a megjelenteket Tamasiné Eszter és Göblyös Béláné. Minden alkalommal az általános iskola diákjainak zongorajátékával hangolódnak rá a caféra. Önkéntes fiatal segítők is segítettek a Café sikeres megvalósítását: Csinger Alíz, Kiss Hanna, Kobela Boglárka, Sass Dorina, Béres Réka. Mindezeket szívből köszönjük!

Legutóbb Cserbán Ancsa szociálpolitikus, a Modus Alapítvány elnöke tartott tartalmas előadást a demenciával élőkkel való kommunikációról. Hasznos tanácsok mellett sokak megerősítést is kaptak, hogy jól csinálják, és nem érzik magukat egyedül a demenciával. Mindenkit várunk sok szeretettel január első péntekén, amikor az otthonápolás és a tudatos öregedés lesz a téma.

A hímző szakkör kiállítása

Göblyös Béláné Irénke néni aktív klubtagunk, a településen a közösségi élet minden területére igyekszik bekapcsolódni és aktívan tevékenykedni. Ezúttal a hímző szakkörrel mutatta szébbnél szebb alkotásait, melyhez szívből gratulálunk. További jó egészséget és aktivitást kívánunk!

A Jánoshidai hímzőkör kiállítása

A Jánoshidai hímzőkör 2018-ban indult újra 10 fővel.

Az elmúlt években legfőbb célunk az őseink által ránk hagyott gazdag, Kárpát-medencei motívumkincs megismerése és ezek alapján eredeti népművészeti munkák készítése volt valamint a Jászság hagyományos hímzéskultúrájának megőrzése, továbbfejlesztése és az utókornak való átmentése. Törekszünk arra, hogy ezeket a hagyományos motívumokat „élővé tegyük”, alkalmazzuk mai környezetünkben, lakáskultúránkban, öltözetünkben. Mindezek mellett célunk volt a közösségformálás, az aktivitás fokozása, a művészeti tevékenység megkedveltetése, egy színvonalas lehetőség a szabadidő eltöltésére.

A foglalkozásokon a tagok megismerhették a Jászságban élő szűcsöket, a szűcsmesterséget és a jászsági szűcs-hímzést is. A gazdag, igen szép, subára-ködmönre hímzett motívumkincs hímzéstechikáját vitték át textilre.

Eszes Béla polgármester úr ezzel a verssel nyitotta meg a kiállítást:

Hímzőnők

Egyik öltés másik után,
virág nyílik kezük nyomán.
Előbb zöld jön, majd a sárga,
szép a hímzés hagyománya.

Szépen, lassan jönnek sorba,
következik a színpróba.
Rózsa nemcsak piros lehet,
kék nefelejcs is meglehet.

Szerényen simul ibolya,
liluló szép a mosolya.
Öröm nézni a színeket,
a kész virágfüzereket.

Csodás minták, szinte élnek,
helye van a díszítésnek.
Tisztelet a hímzőnőknek,
egyőtől-egyik népművészek.

A kiállított munkákkal szeretnének hozzájárulni ahhoz, hogy népművészeti kincsünket minél többen megismerjék és megfelelően értékeljék.

Csak a fiatalok lelkes munkája mentheti át a népművészeti hímzést mint értéket a jövőbe!

Jó lenne, ha kedvet kapnának ők is az alkotó munkára.

E gondolatokkal ajánljuk a látogatók figyelmébe a kiállítást, ami január végéig tekinthető meg Jánoshidán a könyvtárban.

Vassné Sass Katalin, a hímzőkör vezetője

A Gondozási Központ hírei

2022 képekben

Egyházközségi hírek

Keresztelő Szent János Plébánia

Képes beszámoló az egyházközség eseményeiből

OKTÓBER 13. – FATIMAI NAP

A Fatimai jelenés emléknája az egyházközség jeles ünnepe. Isten a három kis pásztorgyermeket találta méltónak arra, hogy követeként a Szűz Anyát küldje az emberekhez, imádságra, bűnbánatra, megtérésre szólítva. A jelenés üzenete mindennapjainkban is nagyon aktuális. Megtérésre, imádságra buzdította a megjelent híveket Barsi Balázs atya is, az ünnepi szentmise szónoka. A népszerű hitszónok igehirdetéseit, előadásait mindenhol sokan érdeklődve hallgatják és ez így volt Jánoshidán is a zsúfolásig megtelt templomban. Példaadó életének, mindig mosolygós tekintetének, szerény személyiségének köszönhetően a legnagyobb hívő és hitkereső sereget képesek megmozgatni. Beszédei mindig friss, aktuális és szinte személyre szabott üzeneteket, gondolatokat közvetítenek. A tavaly aranymiséjét bemutató szerzetes Szécsényben szolgál. Napjaink egyik legnagyobb hitszónokának konferencia beszédei a mai modern eszközök közvetítése által több helyen követhetőek, sokszor élőben közvetítik tanítását a világhálón. Számtalan kiadvány jelent meg értékes tanításával, egy ilyen könyvből íme néhány gondolat:

„Több szintje van az életünknek, de ezek közül a legmélyebb, ahol kapcsolatban vagyunk az élő Istennel, a mi Atyánkkal, ahol tudatosítjuk ezt a kapcsolatot. Enélkül előbb-utóbb egyetlen romhalmaz lesz az egész életünk. Mennyi szétesett emberrel lehet találkozni a keresztények között is! Nem okvetlenül bűnös emberek, de mivel nem ezen a mély szinten élnek, életük óhatatlanul szétesik. Egyedül a szentek, Isten gyermekei nem esnek szét, mert emberi életüket összefogja ez a legmélyebb létbeli kötelék: „Istenem, Te az én teremő Atyám vagy, én pedig a Te teremtményed vagyok”.

(Forrás: Barsi Balázs Ofm: Mi dolgunk a világon? - Szent Gellért Kiadó)

SZENT ERZSÉBET KENYERE

Árpád-házi Szent Erzsébet ünnepnapja körül ország-szerte több tízezer kenyeret készíttetnek a Karitás z egyházmegyei és helyi szervezetei. A Jánoshidán működő Karitás csoport az idén is csatlakozott ehhez a kezdeményezéshez. A frissen sült Erzsébet kenyereket Soós Tamás esperes, plébános megáldotta a szentmisen, melyből mindenki vihetett otthonába. A jelképes

Erzsébet kenyér emlékeztet bennünket arra, hogy ne feledkezzünk meg a szükségét szenvedőkről, a rászorultokról és Szent Erzsébet lelkiségével forduljunk azok felé, akiknek szükségük van a gondoskodó szeretet megtapasztalására.

A megszentelt kenyerek arra is emlékeztetnek, hogy a karitás, a szeretet cselekedetei mindannyiunk kötelessége. Hisz az önzetlen, a segítő, a cselekvő szeretet nyelvét mindenki megérti. Erre a segítő szeretetre adott példát Szent Erzsébet, kinek alakját ábrázoló festményre és alkotójára, Kökény Róbertre is Isten áldását kérte Tamás atya. A helyi festőművész és a Polgármesteri Hivatal közös nagylelkű adománya a Szent Erzsébet rózsalegendáját megelevenítő festmény. Hálásan köszönjük!

A helyi Karitás csoport a tevékeny szeretetről tett tanúságot **Szent Miklós püspök emléknapjához** kapcsolódóan is és advent 2. vasárnapján **mikulás csomagokkal ajándékozták** meg a gyermekeket. Szent Miklós a katolikus és a görögkeleti egyház szentje, a tengerészek, kereskedők, az illatszerészek, a gyógyszerészek, a zálogházak, gyermekek, diákok és általában minden nehéz körülmények között élők védőszentje. Nagylelkű adományozásokról szóló legendák alapján alakult ki a Mikulás alakja. A magyar Mikulás elnevezés a Miklós név cseh fordításából eredeztethető. A december 6-i ajándékozás szokása csak a 19. század közepén érkezett Magyarországra.

ADVENT, AZ ELJÖVETEL

Az adventi időszak vallási szimbóluma az adventi koszorú. Az időszak elnevezése az adventus Domini, azaz az **úr eljövetele** latin kifejezésből ered. A koszorú a kereszténység előtti germán népcsoportoktól ered: ők díszítettek elsőként gyertyákkal koszorúkat a hideg és sötét decemberi estéken, amivel abbéli hitüket fejezték ki, hogy hamar eljönnek a meleg és világos tavaszi napok. Később a 19. század közepi feljegyzések arról tanúskodnak, hogy a keresztények készítenek koszorút. 1839-ben egy lutheránus lelkész, Johann H. Wichern már biztosan adventi koszorúval készült a karácsonyvárásra, igaz, ez még teljesen más-

Egyházközségi hírek

ként, amiket mi készítünk. Egy kerékre rögzítette a gyertyákat, melyekből 28 fehér, négy pedig vörös színű volt. A kereket a templomban lógatta fel, és ahogy teltek a napok, mindig eggyel több gyertyát gyújtott meg rajta. A vörös gyertyákat a vasárnapokra tartogatta. A huszadik században aztán Európa-szerte elterjedt a szokás, mely közben meg is változott: 32 gyertya helyett már csak négy került a koszorúra, amely kerék helyett fenyőágakból készül. A katolikus hagyományban használt lila gyertyák a bűnbánat jelképei, míg a rózsaszín gyertya, amelyet advent harmadik vasárnapján gyújtunk meg, az örömet jelenti: közeledik már az Úr, nem kell sokat várni rá.

A négy gyertya a négy vasárnapon túl továbbá a hit, remény, szeretet és öröm szimbóluma is, melyek személyekre is utalnak: a hit Ádám és Éva, a remény a zsidó nép, a szeretet Keresztelő Szent János, az öröm pedig Szűz Mária, Jézus anyja.

Advent 1. vasárnapján Soós Tamás esperes, plébános nemcsak a templomban felfüggesztett koszorút, de a családok otthonaiba elhelyezett koszorúkat is megáldotta. Könyörgött azért, hogy a hívek békességben, szeretetben eltöltött adventi időben készüljenek az Úr eljövételére.

KARÁCSONY

A karácsony körüli forgatagot, vásárlási rohamokat látva felvetődik a kérdés: Van-e még köze a mai karácsonynak a jászolban fekvő Gyermekekhez? Történik-e általa valami életünkben? Mintha ennek az Isteni Gyermekeknek egyre kisebb tér jutna az ő születésnapján a szívünkben. Ünnepeén szentimentális érzések törnek fel belőlünk, a hétköznapokon pedig minden marad a régiben. Nem vált üressé, tartalom nélkülivé a karácsony?

Bíró László püspök írja:

„Mindegyikünk újra meg újra szembesül a valósággal. A jászolban fekvő Kisdédben egyre kevesebben látják azt, akinek születését az angyal így hirdette meg: „született nektek Szabadító”. A Szabadító karácsonyi dekorációvá lett. Betlehem üzenete visszahúzódott a karácsonyfáktól, az ajándékhegyektől.

Jóllakottságunk, jólétiségünk mögé beköltözött az üresség. Egyre terebélyesebb, egyre drágább karácsonyfákat vásárolnak kortársaink, hogy eltakarják vele ürességüket, szenvedésüket a lét vélt értelmetlensége miatt.” Az embernek újra fel kell fedeznie, hogy karácsony tartalmas ünnep, hogy a jászolban fekvő kisdéd a Szabadító. Karácsony ünnepe a találkozás és az újrakezdés lehetőségét kínálja hívő és nem hívő számára egyaránt. A karácsonyi fények ragyogása nemcsak esztétikai vagy hangulati szempontból okozhat számunkra örömet, hanem minket megszólító igévé kell válnia. Meg kell értenünk, hogy mi a „világosság gyermekei” vagyunk. Fel kell ismerünk, kik is vagyunk valójában!

„Mert kezdettől fogva Karácsony van a mindenségben, angyalok ezrei énekelnek, és minden várakozik

ködébe burkolózva évmilliók adventjének.

Ó, szentséges Megtestesülés!

Nélküled értelme semminek sincsen,

se jóra törekvésnek, se szépségnek, se igazságnak.

Te vagy mindennek, ami csak létezik, titokzatos célja, rejtett értelme, belső fénye és melegsége.” *Barsi Balázs*
A Karácsonyi Éjféli mise előtt 23.40-től az Aranytorokú Férfikar és Hidi Asszonykórus tagjai népszerű karácsonyi énekekkel fogadják a szentmisére érkezőket, majd a szentmise után Egyházközség Képviselőtestülete szerény agapéra invitálja a karácsonyi örömet együtt ünneplő hívő közösséget.

Kedves Testvérek!

Hálás szívvel mondunk köszönetet mindazoknak, akik adományaikkal, felajánlásaikkal, anyagi és egyéb segítségnyújtással egyházközségünket ebben az évben támogatták! Köszönetet mondunk azoknak is, akik az évenkénti egyházi hozzájárulást az idén rendezték, ezzel hozzájárultak az egyházközség működéséhez! A Jó Isten áldása kísérje minden jó szándékú törekvésüket!

*Kegyelmekben gazdag Karácsonyi Ünnepeket és áldott újévet kíván kedves mindnyájuknak, az Egyházközség Képviselőtestületének és munkatársainak nevében:
Soós Tamás esperes, plébános*

KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR MISERENDJE

	KARÁCSONYI ÜNNEPKÖR MISERENDJE			
	December 24. Szenteste Karácsony vigíliája	December 25. Karácsony	December 26. Karácsony	Január 01. Új év napja
Jászboldogháza	20.30	8.00	-	8.00
Jánoshida	24.00	9.30	9.30	9.30
Jászsós-szentgyörgy	22.00	11.00	11.00	11.00

A Faluház és Könyvtár hírei

Visszatekintő

2022 sok mozgalmas és új dolgot tartogatott mindenki számára. A nehézségek ellenére is tartalmas évet zárhatnak a közösségi szinterek a településen. Hogy miért nem azt mondom: a könyvtár vagy a faluház? Ennek egyszerű oka van. Ezek az intézmények a tavalyi évben egy újjal bővültek, mégpedig a „kastéllyal”.

Szerintem mindenki megszokhatta már, hogy az élet állandó változásokból áll, így ez a közösségi-kultúra területén is jellemző. Igyekszik az önkormányzat a bevált, jó dolgokat megtartani és az újabb igényeknek megfelelő szolgáltatásokat kialakítani. Sokan kérdezik, hogy mi van a Faluházban. Talán emlékeznek rá (főleg a könyvtárba járók), hogy 2018-19-ben már olyan sok program volt a Faluházban, hogy a könyvtári terület sok esetben raktárként funkcionált, nem tudtunk rendszeresen foglalkozást tartani az iskolás gyerekeknek, de még a lakossági szolgáltatás is akadozott emiatt. A közösségi csoportok foglalkozásai is sok esetben elmaradtak, mert nem mindig lehetett a helyet biztosítani. Ekkor valósult meg egy régi gondolat, hogy az IKSZT-ben legyen berendezve a könyvtár a saját szolgáltatásaival, a Faluház pedig legyen végre egy valódi rendezvényház.

Az itt dolgozók mindenképp látjuk az előnyeit: a könyvtár világos tágasabb helyen tud működni, a könyvtári foglalkozásokra szintén több a lehetőség, emellett a kisebb létszámú csoportok (kézműves, kulturális) számára is állandó helyet tud adni.

A Faluház rendszeres bérlése mellett a nagyobb rendezvények helyszínéként biztosítja a funkcióit és 2021 áprilisától itt kerül kiosztásra a népkonyhai étel is. Emellett a színjátszó csoport és a tornacsoportok egy része is használja heti rendszerességgel a nagytermet.

Új funkció a Premontrei Rendház, Turisztikai és Látogatóközpont, amely több konferenciának, kisebb ren-

dezvénynek és egyesületi közgyűléseknek ad otthont, immár második éve. A földszinten az állandó kiállítások mellé időszakos tárlatok is kerültek bemutatásra. Ne feledjük azt sem, hogy a 26. Jász Világtalálkozó egyik fontos helyszíne is volt.

A Jász Világtalálkozó megrendezése az első félév legfontosabb feladata volt. A visszajelzések alapján sikeres minőségi rendezvényt tartott a település, ahol a helyi lakosok összefogásának is rendkívül nagy szerep jutott. A második félév inkább már a hagyományos kerékvágásba történő visszatérésről szólt.

2022 július 11-22 között **nyári napközit** szerveztünk a helyi iskolás gyerekek részére. Volt vizes hetünk és könyves táborunk. A napköziben 14 gyermek vett részt. Augusztusban a családi rendezvények biztosítása mellett jutott idő egy kis pihenésre, majd szembesültünk azzal az energiaválsággal, mely napjainkban is meghatározza tevékenységünket.

Mindenki értesült már róla, hogy 2022 szeptemberében az önkormányzatnak azt a döntést kellett hoznia, hogy az idősek Klubját a Faluházban helyezi el a téli időszakban, míg a Családsegítő és gyermekjóléti szolgálat a Könyvtárban kapott helyet. Ennek egyszerű oka van: ez a két épület fával is fűthető, így jelenleg sokkal gazdaságosabb, mint a gázzal való fűtés. A vilamos energia minél jobb felhasználására már évekket ezelőtt megszületett a terv, melyet aprólékosan, de egyre sikeresebben hajt végre az önkormányzat. A Faluházban a világítások 80%-a már ledes, mellyel kb 30%-al kevesebb a felhasználás. A könyvtárban ez sokkal jobb, ott ugyanis már 100%-ban elkészült az ezirányú átalakítás.

Az intézményi költözések nem szabtak nagy gátat a települési rendezvények megvalósításának és a csoportok jó működésének sem. A tervezett programokat (Alzheimer cafék, kisebb rendezvények, adventi prog-

Állandó csoportok, szolgáltatások működése HETI, HAVI rendszerességgel */**

Időpontok	Csoport neve	Tevékenység helye	Vezető / szakmai vezető
Hétfő (14:00 / 1 óra)	"HIDI" Népdalkör	Könyvtár	Kerepesiné Antal Ibolya
Hétfő (16:30 / 1,5 óra)	Gerincjóga	Faluház	Koczka Kitti
Hétfő (18:00 / 2 óra)	Pajta Színház Színjátszókör	Faluház	Szöllősi Sándor
Kedd (18:00 / 1 óra) 17:00	Gyógytorna	Faluház	Serfőző-Tóth Zsuzsanna
Kedd (18:30 / 1 óra)	Kempó-aerobic	Tornaterem	Hamar Lajos
Szerda (18:30 / 1,5 óra)	Kézilabda	Tornaterem	Szabó Péter
Szerda (19:00 / 2 óra)	ATFK Férfikar	Könyvtár	Sztruhala József
Csütörtök (08:00 / 3 óra)	Falugazdász	Könyvtár	Farkas László
Csütörtök (09:00 / 3 óra)	Zsibongó Babaklub	Könyvtár	Zrupkó Lászlóné
Csütörtök (18:30 / 1 óra)	Kata Fitness	Faluház	Papp Katalin
Hetente (18:00 / 3 óra)	Kézműves (papírfonók)	Könyvtár	Bozsó Mihály
Kéthetente Csüt. (13:00 / 2 óra)	Hímző /Foltvarró csoport	Könyvtár	Zrupkó Lászlóné / Vasné Sass Katalin
a hónap első csütörtökje	Túracsoport megbeszélés	Könyvtár	Szöllősi Sándor
hónap utolsó vasárnap vasárnap	Túracsoport túra	Mo. belter	Szöllősi Sándor
Kéthavonta kedden	Nyugdíjas klub mb.	Faluház	Bozsó Mihály
alkalmanként	Hidai Cammogók Gyaloglók.	Mo. belter	Révész Ferencné
alkalmanként	Kertészkedők (EHAT)	Jánoshida belter	Bozsó Mihály / Vargáné Tóth Ilona

A Faluház és Könyvtár hírei

ramok) sikeresen szervezték a dolgozók, a vezetők.

A Zsibongó Babaklub újraindult a könyvtárban. Minden csütörtökön délelőtt várja a babákat-mamákat a vezető, Zrupkó Lászlóné Gizike néni.

A csoportjaink nyitottak, szívesen várják az új tagokat, a csatlakozáshoz információt a könyvtárban biztosítunk.

A téli időszakra ellenben szükséges kis mértékben módosítani a nyitva tartást, amely a következő:

Jánoshida Faluház - közösségi színtér:

5143 Jánoshida, Fő út 26.

Tel.: +36-20-852-8835

Hétfő, csütörtök 16-20:00

Kedd, szerda, péntek 16-18:00

Szombat-vasárnap: közösségi programok, események tarthatók előre egyeztetett időpontban.

(A nyitva tartás a népkonyhai szolgáltatáshoz és a csoportok működéséhez igazodik, egyéb rendezvény esetén változhat.)

Jánoshida Könyvtár, Információs és Közösségi Hely: jelenleg zárva!

Premontrei Rendház, Turisztikai és Látogató Központ: a színtér látogatása 2023. április 16-ig szünetel!

Hogy mit tartogat még ez az utolsó hónap?

Igyekszünk a közösségeinket egyben tartani, fejleszteni. Erre egy nagyon jó példa a Nemzeti Művelődési Intézet „A Szakkör” elnevezésű programja. A tavalyi évben a programba bekerült a helyi Hímző csoport, melynek kiállítása december 5-én, 14 órakor kerül megnyitásra és 2023 január végéig megtekinthető a könyvtárban.

Szintén e program keretében indult el a kézműves csoportok újabb ága: a papírfonás. 2023 január hónapban 5 fővel pedig a vesszőfonást tanulhatják majd meg. Az előbb említett két csoport munkáit 2023 májusától a kastély időszakos kiállító termében látogathatják az érdeklődők.

További programok még az év végéig:

Dátum	Kezdés	Program	Program helyszíne
12. 05	14:00	Hímző kiállítás megnyitó	Könyvtár
12. 06	14:00	Nyugdíjas klub - Mikulás party	Faluház
12. 14	15:30	Mindenki karácsonya	Óvoda parkoló
12. 15	10:00	Aprók, kicsinyek karácsonya	Könyvtár
12. 15	17:00	FÉNYGYÚJTÁS	Hivatal előtti tér
12. 16-17.	19:00	Faluszínház (Jánoshida)	Faluház
12. 20	14:00	Nyugd. Karácsony (két klub)	Faluház
12. 21	14:00	Iskolai karácsonyi ünnepség	Tornaterem
12. 21	17:00	Véradók vacsorája	Faluház

Jó kezdeményezésnek tartom az „Adventi világító ablakok Jánoshidán” programot. Több mint 24 család és intézmény csatlakozott ahhoz, hogy a 24 nap alatt ablakaikat kidíszítve minél nagyobb ünnepi hangulatot

árasszon a település.

Tudom azt is, hogy mindenkinek feltűnt, idén még nincsenek fent az ünnepi oszlopdíszek a Fő utcán. Ennek szintén az energiaválsághoz van köze. Az önkormányzat döntése szerint a díszvilágítások idén egyedibb formában kerülnek kihelyezésre. Advent első napjától a hivatal előtti téren a koszorú és a szökőkút díszei árasztanak egy csöppnyi hangulatot. A hónap közepére pedig az óvoda előtt a hóember, majd a Piactér környéke kap fényeket. A piacon levő naplemek elegendő áramot biztosítanak majd ezeknek az eszközöknek.

A könyvtár a két ünnep között is nyitva áll, ahol a könyvek mellett a Könyvtármozi program és a társasjátékok is várják az olvasókat.

Fontos hírek az ünnepek után:

Ezúton kérem a kedves könyvtárlátogatókat, hogy a **lejárt határidejű könyveket** minél előbb juttassák vissza, ugyanis ezek nélkül nem tudunk dolgozni sem leltározni. Jelenleg közel 310.000 forint értékű könyv van kint a tagoknál, ahol legalább 1 éves késés a jellemző. A könyvtár mindenki örömeire szolgálna, de ennyi értékű könyv pótlására nincs lehetőségünk. 2023-ban új rendszer bevezetésére kerül sor, és az eddigi késedelmi pótlékokat sajnos már nem engedhetjük el. Az erről szóló személyenkénti értesítések január hónapban postázásra kerülnek. A könyvek visszahozatalának vagy pótlásának elmaradása esetén a késedelmi díjon felül a könyv beszerzési értékének befizetését is kérhetjük. A könyvtár használatáról és a késedelmi díjakról tájékoztatókat találnak olvasóink a honlapon és a közösségi média oldalán. **A megértésüket köszönöm.**

Így az év vége felé közeledve köszönöm azoknak a helyi önkénteseknek és kollégáimnak az egész éves munkáját, akik sok esetben segítik programjaink sikerességét.

Számomra egy kedves verssel búcsúzom és **kívánok, kívánunk minden munkatársam nevében Önöknek kellemes ünnepeket és boldog új évet!**

Bózsó Mihály

Juhász Gyula: Karácsony felé

*Szép Tündérország támad föl szívemben
Ilyenkor decemberben.*

*A szeretetnek csillagára nézek,
Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,
Ilyenkor decemberben.*

*...Bizalmas szívvel járom a világot,
S amit az élet vágott,
Beheggesztem a sebet a szívemben,
És hiszek újra égi szeretetben,
Ilyenkor decemberben.*

*...És valahol csak kétkedő beszédet
Hallok, szomorún nézek,
A kis Jézuska itt van a közelben,
Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,
S ne csak így decemberben.*

Látogatóban

Mindig örömmel mutatunk be olyan, Jánoshidáról elszármazottakat, akiket ritkán láthatunk itthon, de ők szívesen emlékeznek az itt töltött gyermekkorukra, életútjukkal pedig példát mutathatnak gyermekeinknek, fiataljainknak. Külön öröm, ha a megszólított olyan kedvesen és készségesen áll rendelkezésünkre, mint a most bemutatkozó dr. Nagy Judit.

Mutasd be röviden a családotad, magadat!

Nagy Judit vagyok, Jánoshidáról származom, lassan a 44. születésnapomat ünnepelem, és közel 25 éve élek Szege- den, a napfény városában, a családommal, ahol fogorvos- ként és szájszabóként dolgozom. Amire, vagy inkább akik- re ennél is sokkal büszkébb vagyok, a mi három csodálatos gyermekünk: a 16 éves Anna, 10. osztályos gimnazista, aki olyan igazi vagány kamaszlány, a 8 éves Lóránd, vagy ahogy ő szereti, Lóri, a leendő vízilabda világbajnokunk, és a 6 éves Attila, aki úgy készül jövőre az általános iskolába, hogy már most Geronimo könyveket olvas, ezres számkör- ben számol, és a világ legviccesebb kis kópéja, és bármek- kora nagyfiú lesz, nekünk mindig is a legkisebb királyfink marad.

A férjem, Attila, szintén orvos, háziorvos, de ma már csak manuálterápiával, a mozgásszervi betegségek konzervatív terápiájával foglalkozik, például gerinc sérveket gyógyít meg műtét nélkül. Annak idején évfolyamtársak és nagyon jó barátok voltunk az egyetemen. Ez a barátság „néhány” év vargabetű után mélyült igaz szerelemmé, és találtuk meg egymásban azt a társat, akivel az ember akár több száz évet is képes lenne leélni, nemhogy egy emberöltőt. Igazi boldogsággal tölt el, hogy a kapcsolatunk olyan érzelmi biz- tonságot és nyugalmat jelent mindannyiunk számára, ami alapja annak, hogy felhőtlen gyermekkorra lehessen Anná- nak, Lórinak és Attinak...remélem, ha egyszer felnőttként

majd visszaemlékeznek, ők is így fogják értékelni az életük- nek ezen szakaszát.

Kinek az osztályába jártál Jánoshidán?

1985-ben kezdtem az általános iskolát Jánoshidán, több osztályfőnökömre is emlékszem. Természetesen az első osztályfőnököm, Kissné Gabi néni (nem tudom a teljes nevét, ők költöztek Hatvanba aztán- ezt ne írjuk bele, csak jelzem, hogy a Gabi néni nevét javítani kell, ha nem helyes) és a 2. osztályos tanár bácsi, Csókássy Zsolt voltak azok, akik leginkább az emlékezetembe vették magukat a ked- vességükkel, segítőkészségükkel, nyitottságukkal. A felső tagozatból Csajbók Mihálynéra emlékszem még, mint osz- tályfőnökre, a többiekre sajnós már nem.

Milyen volt az osztályközösség?

Annak idején még 2 osztály volt évfolyamonként, és föld- rajzi szélességi vagy hosszúsági kör mentén választották ki, hogy ki melyik osztályba kerül. Én nagyon szerettem volna Nagy Katiékkal, Molnár Kláriékkal egy osztályba kerülni, de sajnos nem az ABC, hanem a patika lett a választóvonal,

így az első két évben ez másképp alakult. Aztán harmadik osztálytól más szempontok alapján csoportosították a gye- rekeket, és innentől kezdve én is abba az osztályba kerül- tem, ahol jobban megtaláltam a helyemet. Őszintén szólva azonban, így 30 év távlatából visszatekintve, mindkét osz- tályba jártak olyan fiúk és lányok, akikre nagyon szívesen emlékszem vissza, és akikkel egy-egy információcsere vagy üdvözlés erejéig a mai napig „összefutunk” a social mediá- ban.

Van-e olyan emléked, amire szívesen emlékszel vissza az iskolás évekből?

Nagyon sok szép emlék köt az általános iskolai évekhez, még akkor is, ha én csak 6 évet töltöttem otthon, mert 7- 8. osztályban Törökszentmiklóásra jártam általános iskolába, ahová a Debreceni Tudományegyetem tehetséggondozó osztályába felvettek a 6. osztály végén.

Szívesen emlékszem vissza például arra, amikor őrsvetető voltam az alsóbb éves gyermekeknél, pl. Győr Melindára személyesen emlékszem a kis csapatból. Nagyon jó volt, hogy hétről hétre játékos feladatokkal kellett készülnöm számukra. Szerettem a dobpergős, zászlófelvonulás évnvi- tókat, iskolai ünnepeket is.

Másik kedves emlékem, inkább már felső tagozatból, ami- kor a fiúktól egy májusi éjszaka alatt 2 májusfát is kaptam, és a második fát, mikor hozták, azt hittük anyukámmal az újabb éjszakai neszre, hogy meggondolták magukat a fiúk, és visszacsempészik, elviszik az első fát máshová.

Örök talány marad számomra, hogy hogyan tudtunk Antal Józsiával, Szőke Petivel és Verával a szüleim háza előtti parkban lévő régi nagy fenyőfák ágaira rózsaszín fonálból olyan fészket „fonni”, amire napokig fel tudtunk ülni, el tudtunk bújni és megtartott bennünket. Még ma sem tudom elképzelni, hogy ez hogyan sikerült.

Hová jártál középiskolába?

A törökszentmiklósi két év alatt kollégiumban laktam 7- 8. osztályos koromban, az otthontól távol, ezért már akkor tudtam, hogy a gimnáziumi éveket még otthon akarom tölteni, mert egyetemre majd úgyis messzire kell mennem. Ezekre a gondolatokra visszatekintve látom, elég tudatos voltam már a korai tízes éveimben is...összehasonlítva egy mai 13 éves világlátásával...igen, a tudatosság jut először eszembe magamról...talán nem is nagyon sikerült ebből lejjebb adnom az évek során.

Hogy abban a 4 évben otthon lehessenek, a jászberényi Lehel Vezér Gimnázium német tagozatos osztályába jártam, ami nekem a leginkább felelhető 4 év volt az életemben. Nem volt igazán izgalmas osztályközösségünk, nem történtek igazán összekovácsoló élmények velünk. Egyedül a német- országi Vechta városának cserediák programja az, ami mé- lyebb nyomot hagyott bennem ebből az időszakból.

Hol és milyen szakon kezdted meg egyetemi tanulmányaidat?

Az érettségi után aztán 1997-ben Szegedre jöttem, ahol az akkor Szent-Györgyi Albert Orvostudományi Egyetem, Fogorvostudományi Szakán végeztem el az egyetemet, s lettem fogorvos 2002-ben.

Hogy érzed magad új lakhelyeden, Szegeden?

Nagyon szeretek itt élni, nem is tudom, hogy valahol más- hol az országban el tudnám-e képzelni az életemet...talán ha a mai fejemmel és a szakmában eddig megtapasztaltak-

Látogatóban

kal lennék megint huszonéves pályakezdő, Nyugat-Magyarországon telepednék le. De nem panaszkodom, mert itt, Szegeden is nagyon szép és kiegyensúlyozott, biztonságos életünk van munka szempontjából.

Honnan jött az ötlet, hogy fogorvos legyél?

Ez nem a klasszikus történet az „én már óvodában is orvos akartam lenni” kislányról. Én nagyon komolyan, még a gimnáziumban is, középiskolai magyar-biológia szakos tanári pályára készültem, de az anyukám, tanárként, mindenképpen le akart beszélni róla. Ezután jött a tanácsalanság, hogy akkor mégis mi legyek? Legyek orvos! Szólt a szülői felhívás. De nem bírom a vért, ezt értse meg mindenki! - hangoztattam nap mint nap. Az isteni gondviselés, amely végigkísérte eddig az életem minden fontos és kevésbé fontos pillanatát, abban az időszakban terhelt meg egy fogszabályozó készülékkel, mint derült égből a villámcsapás, és így a pályaválasztás sorsdöntő pillanataiban minden hónapban ott ültem Szolnokon Bótyik Margit fogszabályozó rendelésén, és láttam, ahogy fél 9-kor besétál dolgozni a doktornő, minden szülő tisztelettel, mosolyogva, kedvesen üdvözl, egész nap drótot hajlítgat, nyoma sincs vérnek...hát ez a hivatás pont jó lesz nekem...valahogy így kezdődött a pályafutásom, és mint látható, szájsebészként a vérrel is egész jól megbarátkoztam.

Hol, milyen pozíciókban dolgoztál idáig?

2002-ben a Szegedi Tudományegyetem Fogorvosi Karán kezdtem dolgozni, ahol rezidensként a szakvizsgámra készültem. 2004-ben szereztem meg a fog- és szájbetegségek szakvizsgát, majd 2010-ben a szájsebészeti szakvizsgát. 2012-ben doktori Ph.D fokozatot szereztem, a szájüregi daganatos betegek életminőségének változását vizsgáltam terápiát és rehabilitációt követően. Ezzel a fokozattal hamar megkaptam az egyetemi adjunktusi címet. 2013-ban konzerváló fogászat és fogpótlástan szakvizsgát szereztem. Jelenleg az implantológia szakvizsgával kacérkodom, mert ezt a külön szakvizsgát csak 2 éve vezették be a posztgraduális képzések sorába.

2020-ig az egyetem alkalmazásában álltam, ahol szájnyálkahártya betegségekkel foglalkoztam, valamint ezt oktattam fogorvostanhallgatóknak. Mindemellett természetesen 2004 óta folyamatosan építettem a magánpraxisomat is mind Szegeden, mint Csongrádon, s miután 2020-ban az állami ellátásban az új szolgálati jogviszonnyal új ellátási rendszert alapoztak meg, ebben már nem tudtam részt venni, és nem írtam alá a meghosszabbításomat. Azóta csak a magánellátásban dolgozom, és próbálok egyensúlyozni a család és a munka között, hogy lehetőség szerint mindenhol helyt álljak.

A facebookon úgy látom, hogy több helyen is megfordultál már külföldön – ezek közül is kiemelkedik az afrikai utad, ami nem egyszerű turistaút volt. Hogyan jutottál ki, mi vagy ki inspirált arra, hogy önkéntes orvosként tevékenykedj?

Tavaly Zanzibáron töltöttünk Attilával, a férjemmel 12 napot. Azt mondtam, hogy ha elindulunk az egzotikus utak világában valamire, Zanzibár legyen az első úti cél. Afrika már akkor, tudat alatt vonzott. Amikor az ember belecsöppen az Oroszlánkirály valóságába, és a Hakuna matata életérzésbe, tudja, hogy ezt egy európai embernek tanulni kell, nekünk, rohanó fehér embernek a „nincs semmi baj, ne izgulj, nyugi-nyugi” gondolkodás nem egyszerű, de nagyon hasznos tud lenni. Engem minden varázslatos egyszerűségével magával ragadott Afrika, és mindenképpen meg akartam azt tapasztalni, hogy milyen ott az élet, milyenek a mindennapok. Egyértelmű volt, hogy vissza kell mennem

megtapasztalni a valódi Afrikát, nem a turisták Afrikáját. Zanzibár és a mainland, Tanzánia volt a cél, mert tudtam, hogy az ott egy biztonságos ország. Adta magát a helyzet, hogy önkéntesként segíteni menjek, de a magyar önkéntes szervezetek elég zárt közösségek, és sajnos megvan az a hibám, hogy ha valamit nagyon szeretnék, nehezen tudom kivárni azt, hogy egyszer majd csak úgy alakul, hogy jó legyen nekem is, és ezért nemzetközi vonalon kezdtem el szervezkedni. Így találtam rá a tanzániai MediTrip szervezetre, a dél-afrikai születésű Pearl-re és maszáj férjére, Emmanuelre, akik a legnagyobb gondossággal, körültekintéssel, odafigyeléssel és afrikai szeretettel szerveznek önkénteseknek munkákat a helyi emberek életminőségének javítására, mind egészségügyi, mind oktatási, mind munkaügyi területen. Én elsősorban gyerekekkel vagy nők helyzetének a javításával szerettem volna foglalkozni, de ahhoz minimum 4 hétre kellett volna utaznom, és egyelőre ennyi időre nem tudom itthagyni a családot. Így adta magát az egészségügy, amihez értek, amire nagy szükség van, és ahol 2 hét alatt is lehet maradandót alkotni.

Milyen élményeket, tapasztalatokat szereztél?

Azt hiszem, ennek a kérdésnek a megválaszolására ez az interjú nem elegendő terjedelmű, de megpróbálom az esszenciáját átadni néhány gondolatban. Amikor az ember kiutazik egyedül, fehér nőként Afrikába, vannak dolgok, amiktől tart, vagy legalábbis félti a környezetét. Aztán amikor a második napon sétálsz egy 300000 fős afrikai nagyvárosban, és a motorról rád köszönnek, hogy „Szia, Judit, hogy vagy?” akkor nem akarsz elhinni, hogy ilyen létezik. Majd amikor innen 300 kilométerre, az afrikai végtelen savannán, a Serengeti kapujában megböki a válladat, és megkérdezik, hogy „Szia Judit, Te mit csinálsz itt? Mert én a maszáj anyukámat jöttem meglátogatni, látod, ő az!”, akkor már valamit megérzel a körülölelő szeretetből, de még mindig nem akarsz elhinni. De Pearl, az én afrikai barátom mindig mondta: Ne aggódj! Afrikában sohasem vagy egyedül! És ez így igaz! Mindenki mosolyog Rád, beszél hozzád két mondatot, a főnököm például rendszeresen elkísért, hogy biztosan ne tévedjek el a városban, ne verjenek át a maszáj piacon, mint fehér embert, és az utolsó napon az otthonában búcsúbédet készített nekem is a bejárónőjével, ahová meghívott, és a kedvenc afrikai gyömbéres italomat hozatta, mert tudta, hogy az a kedvencem. Az orvosi rendelőben a legnagyobb figyelemmel nézték azt, hogy mi hol tartunk, miket csinálunk, mert ők sajnos a szegénység

miatt leginkább csak fogat tudnak húzni, mert azt tudják megfizetni az emberek. Ezen a területen viszont én tanultam rengeteget tőlük.

Az utamat említettem kollégáimnak, és nagy örömmre sokan támogatták az afrikai kollégákat adományokkal, amiket magammal tudtam vinni a bőröndben, vagy a pénzadományokon érzéstelenítést tudtam vásárolni a kórház részére a helyi patikában.

Látogatóban

Ami biztos, hogy adni mentem, és közben én magam sokkal többet kaptam ettől az egésztől, az emberektől, a gyerekektől, a szervezőktől, a helyiektől, a Jóistentől, mint amennyit én adni tudtam! Mert segíteni tényleg jó, és százszorosan kapja vissza azt az ember, ezt most már biztosan tudom! Afrikában legalábbis biztos! Az, hogy mindezt megfűszereztük egy kis szafarival, ahol zebrák és gnúk ezreit, elefántok százeit és tucatnyi oroszlánt láttam karnyújtásnyira, már tényleg csak hab volt a tortán! Azt hiszem, Afrika, Tanzánia kicsit a második otthonom lett.

Tervezed-e, hogy hasonló „küldetésen” vegyél részt?

Ez nem kérdés. A kérdés az, hogy mikor és milyen területen megint! Az első talán most mégis az, hogy a családdal utaznánk ki, hogy ők is megtapasztalják azt a sok jót, amit én átélhettem ott kint. Kicsit már egyszerűbb a helyzetünk, hisz én barátokat hívok fel, hogy menni szeretnék, azon fognak összeveszni a kinti ismerősök, hogy ki jöjjön ki élénk a reptérre, és ki mutassa meg a fiúknak az afrikai szavannák királyát, Simbát!

Azt is látom, hogy az utóbbi időben igen sportosan élsz. Mióta futsz komolyabban? Mikor, mennyi időt edzel? Eddig milyen megmérettetéseken vettél részt? Mi a célod?

Kb. másfél éve futok rendszeresen. Mindig is központi szerepe volt a sportnak az életemben, kézilabdáztam, úsztam, többször átúsztam a Balatont is. Orvosként tudom, hogy a mozgás alapvető dolog, amit meg kell tennünk testünk egészsége érdekében. Miután háromgyermekes anyuka lettem, szabadidőm volt a legkevesebb, de mindenképpen szerettem volna sportolni. A futást tartottam a legidőhatékonyabb formának, hiszen felhúzom a futócipőt és már indulok is, de valahogy sosem bírtam rávenni magam mégsem erre a mozgásra, 500 méter után nem kaptam levegőt, és mindig elment a kedvem a további kilométerektől. 4 éven keresztül kacérkodtam vele, tudtam, hogy létezik futóprogram, amivel az ember fokozatosan szoktatja magát ehhez a mozgásformához, de igazán 2021 nyarán Zanzibáron jött az áttörés, ahol Attilával kettesben töltöttünk 12 napot, és mondtam neki, hogy ha itt nem fér bele az életünkbe, hogy minden nap mozgunk, akkor seholy és semmikor. És sikerült! Majd a balatoni nyaralásunk alatt tovább alapoztam a vízparti futással, és aztán már nem volt megállás, az életem része lett. Amikor idén februárban pedig egy géppel utaztam Dohából Afrikába a Kilimandzsáró megmászására vállalkozó magyar sráccokkal, akik közül az egyik szintén rendszeresen fut, és áprilisban felhívtott, hogy be tudnék-e szállni az Ultrabalatonon a csapatukba körbefutni a tavat, beteljesült egy nagy álmom a futással kapcsolatosan. Ott aztán megtapasztaltam egy 24 óra alatt minden csodát, amit a futás és egy futóverseny adhat: a flow-t, a csapatmunka varázsát, a saját korlátaim legyőzését... mondhatom, azóta nincs megállás. Önerőből 8-10 kilométerek kényelmes lefutásáig fejlesztettem magam, de most a félmaraton a cél, ehhez már edző segítsége szükséges, így vele edzem heti kétszer, plusz egyedül is futok további 2 alkalommal. Jövő tavaszra tűztem ki az első félmaratoni távomat, úgyhogy aktív tél elé nézek megint! De már megszoktam, alacsonyabb fordulatszámom el sem tudom képzelni az életemet!

Karácsony közeledtével adja magát a kérdés: hogyan ünnepeltek?

A karácsony a születésnapok mellett a legszebb ünnepe az évnek. Ilyenkor ünnepelőbe öltözik az otthonunk, a szívnünk, minden a családról, a gyerekekről, magunkról, a magunkra figyelésről, az együtt töltött időről, finom ételekről,

közös programokról, Jézus születéséről és a Jóistenről, a jócselekedetekről, a szeretetről, a lelki békéről szól. Nem tudok még egy ilyen ünnepet, ami ennyi szépet tesz hozzá a mindennapjainkhoz. Mindig jótékonykodunk a gyerekekkel, szeretném őket megtanítani arra, hogy ami nekik természetes, az nem biztos, hogy mindenkinek megadatik. Nagyon sokat készülünk a férjemmel, hogy az ünnepi napok a lehető legtökéletesebbre sikeredjenek mind a karácsonyfa, mind az ünnepi asztal mellett. A fiúk még hisznek a Télapóban és a Jézuskában, úgyhogy évek óta éjszakai fadiszítésekkel telik a 23-a éjszaka, hogy reggelre teljes pompában tündököljön a plafonig érő karácsonyfa, ami alá a délutáni pihenés után, sötétedéskor csempészi a Jézuska az ajándékokat. Akkor aztán kedves karácsony zene mellett kezdetét veszi a nagy ajándékbonogatás, Lego építés, majd az ünnepi vacsora... és természetesen nincsen karácsony Kevin nélkül! Egyszerűen imádják a srácok a Reszkesettek betörőket, képesek minden évben ugyanazokon a poénokon ugyanúgy nevetni!

Másnap aztán útra kelünk, és szélesebb körben, minden kedves családtagunkkal, szüleinkkel, testvéreinkkel, nagynénikkel, keresztszülőkkel, dédszülőkkel együtt ünnepe-lünk, ajándékozunk, beszélgetünk, jókat eszünk és gyönyörködünk a gyermekek boldogságában, csillogó szemében.

„Jánoshidáért mindig mindent” – írtad, amikor megkerestelek az interjú ötletével. Ez nagyon megfogott engem: ezek szerint szívesen emlékszel vissza szülőfaludra, bár már régen nem itt élsz. Milyen gyakran tudsz hazajönni? Mi az, amit megmutattál a településből a gyerekeidnek? Mit meséltél nekik a faluról? Tudnál-e még itt élni?

Sajnos hazajönni ritkán tudunk, de szerencsére a szüleim is még jó egészségnek örvendnek, sokat jönnek ők is hozzánk Szegedre, és az öcsémekkel is gyakran találkozunk hol itt, Szegeden, hol ott, Jánoshidán. Szeretek hazajárni, lelassulni, megint kicsit gyermek lenni a szülői házban, a falu csendjében megpihenni, de nem hiszem, hogy már le tudnék mondani az új otthonomban megszokott életem kényelmi elemeiről. Azt látom, érzem, hogy a természet közelsége megnyugtat, a slow life életstílust egy-két évtized múlva gond nélkül fel tudom venni, de most még nagyon sok dolgom van, és ezer szállal Szegedhez kötődöm, én és a gyerekeim is. Ez utóbbi pedig meghatározza az én életem döntéseit is. Szeretnek a nagyszülőkhöz és a világ legviccesebb nagybácsijához Jánoshidára utazni, azt szeretik a legjobban, ha ott is hagyjuk őket kicsit, és a szülői szigort magunkkal hozva csak a nagyszülői kényeztetést élvezhetik napokig. A falut jól ismerik, főleg a játszóteret, de az idei Jász világtalálkozó jó alkalom volt arra, hogy kicsit máshová is bepillantást nyerjenek, például a kastélyba, ahová én születtem, ahol az első éveimet töltöttem. Megható pillanat volt látni a gyermekeimet azon a helyen, ahol 40 éve még én háromkerekű kisbicikliztem a lépcsőházban.

Kedves Judit!

Olvasóink nevében is kívánom neked, hogy további életed is alakuljon legalább ilyen szépen; teljen nagyon sok örömed családotokban, választott hivatásodban és kedvteléseidben, s maradjon meg benned mindig az a lendület és tettvágy, ami most jellemző rád!

Örömmel látunk mindig Jánoshidán, és köszönjük, hogy ilyen részletes beszámolót küldtél nekünk jelenlegi éltedről!

Drávczsné Répási Ilona

A MAGYAR VÖRÖSKERESZT HELYI SZERVEZETÉNEK HÍREI

JUBILÁNS, 25-szörös VÉRADÓK

MENYHÁRTNÉ KULI EDIT
TÓTH ISTVÁN

Az okleveleket a 2022. december 21-én szervezett véradói vacsorán vehetik át a jutalmazottak.

A 2022. ÉVI VÉRADÁSOKRÓL

2022 évben is három alkalommal került véradásra sor, ahol átlag 30 fővel vettek részt a településen és a környéken élő véradók. Külön köszönet mindenkinek, hogy a veszélyhelyzet alatt is rendíthetetlenül adták a gyógyító

vért. Nagyon sok irányított vért is gyűjtöttünk, így a műtétek is sikeresek voltak.

Beteg embertársaink nevében szeretnénk megköszönni a jánoshidai véradóink önzetlen segítségét!

2023. ÉVI TERVEZETT VÉRADÁSRÓL

Jánoshida településen 2023 évben 4 alkalommal kerül sor véradásra, amelynek tervezett időpontjai:

2023. január 23. (hétfő) **14.00-17.00 óra**

Könyvtár (Fő u. 36.)

2023. április 06. (csütörtök) **14.00-17.00 óra**

Könyvtár (Fő u. 36.)

2023. július 24. (hétfő) **14.00-17.00 óra**

Könyvtár (Fő u. 36.)

2023. október 02. (hétfő) **14.00-17.00 óra**

Könyvtár (Fő u. 36.)

Várjuk a többszörös véradókon kívül minél nagyobb számban az új véradókat is, hogy minden rászoruló számára biztosítva legyen az életmentő, pótolhatatlan vér.

Eszes Béla elnök

MIÉRT FONTOS A VÉRADÁS?

A vér nélkülözhetetlen a rászoruló betegek gyógyításában, az életmentésben. A tudomány mai állása szerint a vér semmi mással nem pótolható, mesterségesen nem előállítható, **csak véradással pótolható.** A hazai egészségügyi intézmények ellátása éves szinten nagyságrendileg 390 000 véradással biztosítható, így a folyamatos, biztonságos ellátáshoz - munkanapokra lebontva - napi

1600-1800 véradóra van szükség.

Vérátömlesztésre

(transzfúzióra) első sorban a nagy vérvesztéssel járó esetek sérültjeinek ellátásakor, műtétek során van szükség, ill.

számos súlyos betegség, mint a vérképzőszervi vagy rosszindulatú betegségek is jó eséllyel gyógyíthatók, azonban a kezelés során a betegnek folyamatosan vérkészítményeket kell kapnia.

A véradás során levett vérből előállított legrövidebb lejáratú vérkészítmény (trombocita készítmény) csupán 5 napig használható fel, ezért **nagyon fontos, a véradások folyamatos-sága.**

Mi a vér szerepe?

A vér az emberi test egyik legfontosabb alkotóeleme. Legfontosabb feladata az oxigén, a széndioxid, a tápanyagok, salakanyagok, hormonok szállítása, valamint fontos szerepet játszik a szervezet hőháztartásában és a kórokozók elleni védelemben.

Egy felnőtt embernek átlagosan 5 liter vére van, ebből kb. fél liter tartalék, amely szükség esetén mobilizálható.

Ki lehet véradó?

A véradás alapelve, hogy csak egészséges ember adhat vért, védve ezzel a véradó és a vért kapó beteg egészségét is. Véradásra az jelentkezhet, aki már elmúlt 18 éves, de még nincs 65 esztendő és testsúlya eléri az 50 kg-ot, a felső súlyhatár 140 kg (erről a kivizsgáló orvos dönt). Első véradók esetén a felső korhatár 60 év. A nők évente, azaz 365 napon belül maximum 4, a férfiak maximum 5 alkalommal adhatnak vért. Másik fontos kritérium pedig, hogy két véradás között legalább 56 napnak el kell telnie, ugyanis ennyi időre van szüksége a szervezetünknek, hogy regenerálódjon.

Hány embert menthetsz meg egy véradással?

Minden egység levett vérből háromféle vérkészítményt állítunk elő: vörösvérsejt-koncentrátumot, trombocyta-koncentrátumot és friss fagyasztott plazmát.

Ezeket a készítményeket akár három különböző beteg is megkaphatja. Innen ered a jól ismert szlogen: **Adj vért és ments meg három életet!**

Forrás: www.ovsz.hu/bu/miert-fontos-veradas

Jótekonysági est

MEGHÍVÓ

**2023. február 4-én (szombaton)
17 órakor kezdődő**

**JÁNOSHIDAI ELŐADÓK
JÓTEKONYSÁGI ESTJÉRE**

Helyszín: JÁNOSHIDAI TORNATEREM

Köszöntőt mond: Eszes Béla Jánoshida település polgármestere

F e l l é p ő k:

Jánoshidai Aranytorkú Férfikar

HIDI Népdalkör

Kajos Gábor – zongora

Kajos Kálmán – ének-gitár

Kisné Menyhárt Anna és családja énekel

Sztruhala József – magyarnóta és dalénekes

Urbán Írisz – zongora

Zombori József és Czibak Ottó – humorpáros

Vers mindenkinek: válogatás Szilágyi Istvánné Betti néni verses kötetéből
(előadó: meglepetés)

Varga Antal – füttymester

kísér: Fehér Endre és cigányzenekara

Az est sztárvendége:

**Budai Beatrix előadóművész, a Dankó Rádió Jó ebédhez szól a nóta
szerkesztő-műsorvezetője**

Az est díszvendégei:

Szöllősi Sándor jászkapitány és felesége Krisztina asszony

A rendezvény ingyenes, adományait a helyszínen kihelyezett urnákban helyezhetik el.

Műsorvezetők:

Liptákné Drávucz Katalin

Szabó Péter

Az est fővédnöke:

Eszes Béla polgármester

Rendező: Varga Antal

A rendezvényt 14 év alatti gyermekek
szülői felügyelet nélkül nem látogathatják!

Jánoshidai Híradó

Felelős szerkesztő: dr. Voller Angéla Tervezőszerkesztő: Liptákné Drávucz Katalin

A szerkesztőbizottság tagjai: Baráth Béláné, Gazi Andrea, Bozsó Mihály, Drávuczné Répási Ilona, Horváthné Szabó Katalin

A szerkesztőség címe: Jánoshida, Fő u. 28. Kiadja: Jánoshida Község Polgármesteri Hivatala

Felelős kiadó: Eszes Béla Nyomdai munkák: Polgármesteri Hivatal 5143 Jánoshida, Fő u. 28.

